

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 612/2017-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. októbra 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA] zastúpeného advokátkou JUDr. Ľubicou Balkovou, Železničná 11, Sučany, pre namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, základného práva na rovnosť podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd v spojení s čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 9 CoPr 2/2017-264 z 8. júna 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] [REDAKČIA] [REDAKČIA] odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. septembra 2017 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len

„sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), základného práva na rovnosť podľa čl. 47 ods. 3 ústavy a čl. 37 ods. 3 listiny v spojení s čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) č. k. 9 CoPr 2/2017-264 z 8. júna 2017.

2. Z predloženej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa ako žalobca domáhal na Okresnom súde Komárno (ďalej len „okresný súd“) určenia, že výpoveď žalovaného (spoločnosti ██████████) z 31. januára 2012 daná sťažovateľovi je neplatná a jeho pracovný pomer založený pracovnou zmluvou z 29. novembra 2007 s dojednaným pracovným zaradením samostatný prevádzkovo-technický pracovník na prevádzkovo-technickom úseku trvá. Okresný súd rozsudkom č. k. 6 Cpr 1/2014-238 z 28. októbra 2016 žalobu sťažovateľa zamietol. Napriek jeho odvolaniu krajský súd rozhodnutie okresného súdu napadnutým rozsudkom potvrdil.

3. Sťažovateľ nasmeroval svoju sťažnosť proti rozhodnutiu krajského súdu a opätovne zopakoval a predostrel svoj vlastný pohľad na vec prezentovaný pred všeobecnými súdmi. Citujúc z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu i krajského súdu konštatuje, že ich závery sú „zjavná svojvôľa“ a skutkové zistenia „nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní“. Z uvedeného dôvodu je presvedčený, že došlo k porušeniu jeho v záhlaví označených práv zaručených ústavou, listinou a dohovorom.

4. Na tomto základe sťažovateľ v petite žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Krajský súd Nitra, v konaní vedenom pod sp. zn.: 9CoPr/2/2017, právoplatným rozsudkom sp. zn.: 9CoPr/2/2017-264, IČS: 1112216844, zo dňa 08. 06. 2017, proti ktorému nie je možný riadny ani mimoriadny opravný prostriedok, porušil právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 ústavy SR, článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, porušil právo sťažovateľa na rovnosť účastníkov konania podľa článku 47 ods. 3 ústavy SR, článku 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd, v spojení

s článkom 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bez diskriminácie založenej na akomkoľvek dôvode, porušenie práva sťažovateľa na spravodlivý súdny proces, na spravodlivé súdne konanie, podľa článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v spojení s nesprávnymi právnymi závermi, zjavnou svojvôľou, ktoré sú z ústavného hľadiska neakceptovateľné, v spojení s nezákonným poskytnutím právnej ochrany nezákonnému postupu Okresného súdu Komárno, a nezákonnému rozhodnutiu Okresného súdu Komárno, v konaní sp. zn.: 6Cpr/1/2014.

Rozsudok Krajského súdu Nitra, sp. zn.: 9CoPr/2/2017-264, IČS: 1112216844, zo dňa 08. 06. 2017, zrušuje a vec vracia Krajskému súdu Nitra za účelom opätovného prerokovania a rozhodnutia vo veci s tým, že v ďalšom postupe je súd viazaný právnymi názormi Ústavného súdu SR.

Sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadostučinenie, vo výške 10 000,-eur, ktoré mu je Krajský súd Nitra povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Krajský súd Nitra je povinný zaplatiť sťažovateľovi náhradu trov konania vo výške podľa vyčíslenia, na účet advokátky, JUDr. Ľubice Balkovej, do 15. dní odo dňa právoplatnosti nálezu.“

II.

5. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

8. Predpokladom úspešného uplatnenia námietky porušenia základných práv a slobôd v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je splnenie všeobecných a osobitných náležitostí vyplývajúcich z § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, ako aj ďalších procesných podmienok vyplývajúcich z § 53 zákona o ústavnom súde. Pri preskúvaní, či sťažnosť obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, ústavný súd v prvom rade poukazuje na § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde, z ktorého vyplýva, že každý návrh na začatie konania pred ústavným súdom, a teda aj sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy musí byť odôvodnená.

9. Ústavný súd v tejto súvislosti už opakovane konštatoval, že zo vzájomnej väzby medzi relevantnými ustanoveniami zákona o ústavnom súde [§ 20 ods. 1 a § 50 ods. 1 písm. a)] vyplýva, že sťažovateľ musí označiť základné práva a slobody, vyslovenia porušenia ktorých sa domáha, nielen označením príslušných článkov ústavy, ale musí ich konkretizovať aj skutkovo (m. m. IV. ÚS 124/08, IV. ÚS 146/08), t. j. uviesť, z akých dôvodov malo dôjsť k ich porušeniu, a navrhnúť v tejto súvislosti dôkazy.

10. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zistil, že hoci je sťažovateľ v konaní pred ním zastúpený kvalifikovanou právnou zástupkyňou, ktorá koncipovala aj samotnú sťažnosť, táto v podstate nie je vôbec odôvodnená. Prevažná časť sťažnosti je venovaná opisu skutkového stavu sťažovateľovej veci, ktorú všeobecné súdy prerokovali, ako aj právnym názorom, ktoré okresný súd a krajský súd viedli k zamietnutiu jeho žalobného návrhu. Následne sťažovateľ predostiera vlastné hodnotenie dôkazov a svoj nesúhlas s právnymi závermi všeobecných súdov. Argumentáciu o porušení v záhlaví označených práv a slobôd sústredil do niekoľkých bodov, pričom táto sa obmedzila iba na strohé konštatovania o tom, že krajský súd (ale i okresný súd) „*1. Porušil povinnosť*

súdu podľa § 191 ods. 1 CSP, o spôsobe hodnotenia dôkazov súdom tým, že neprihliadli na listinné dôkazy, neprihliadli na všetko, čo za konania vyšlo najavo, za preukázané prijali tvrdenia odporcu, a skutkový stav, bez dôkazov, ktoré sú v zjavnom rozpore s listinnými dôkazmi. 2. Porušil povinnosť súdu podľa § 215 ods. 1, 2, CSP, tým, že nerozhodli na základe skutkového stavu zisteného z predložených a vykonaných dôkazov, čím odňali sťažovateľovi zákonom upravené relevantné konanie súdu. 3. Porušil zákonné a ústavné hodnoty, na ktorých je potrebné bezpodmienečne trvať v členskom štáte Európskej únie. 4. Porušil základný princíp podľa ČL. 2 ods. 1 CSP, spravodlivo chrániť ohrozené alebo porušené práva a právom chránené záujmy. 5. Porušil základný princíp podľa ČL. 5 CSP tým, že zjavnému zneužitiu práva nezákonne poskytol nezákonnú právnu ochranu. 6. Porušil čl. 144 ods. 1 Ústavy SR, sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 a zákonom. 7. Porušil jurisdikčnú úlohu rozhodovať na základe právnych noriem, byť nezávislý a nestranný, nielen od exekutívy, ale aj od strán, byť nezávislý a nestranný aj v očiach strán. 8. Odňal záruky spravodlivého procesu, právo na spravodlivosť, na rovnosť účastníkov konania, na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, čo princípy medzinárodného práva zakazujú. 9. Odňal záruky spravodlivého procesu tým, že porušil povinnosť súdu zaoberať sa argumentami a dôkazmi, čo princípy medzinárodného práva zakazujú. 10. Krajským súdom Nitra uvedené ďalšie dôvody na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, nie sú pravdivé, nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, sú svojvôľou súdu...“.

11. Ústavný súd konštatuje, že takéto odôvodnenie ústavnej sťažnosti (v znení pripomínajúcom skôr opravný prostriedok, pozn.) neobsahuje čo i len jedinú konkrétnu a určitú ústavnoprávne relevantnú námietku, ktorá by mala svedčiť v prospech záveru o porušení niektorého z označených práv a slobôd sťažovateľa. Iba strohé konštatovanie o porušení jeho práv, resp. nesúhlas s rozhodnutím všeobecného súdu nie je dostačujúcim odôvodnením, na základe ktorého by ústavný súd mohol a mal preskúmať sťažovateľom tvrdené porušenie ústavou, listinou či dohovorom garantovaného práva, ak chýbajú objektívne okolnosti, ktoré by dovolili takýto záver aspoň na účely prijatia sťažnosti na ďalšie konanie. Ústavný súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že kritika právnych záverov všeobecných súdov pri poskytovaní ochrany subjektívnym právam účastníkov konania musí

mať v sťažnosti nevyhnutné prepojenie na základné práva a slobody sťažovateľa, a to nielen na úrovni návrhu na rozhodnutie vo veci samej, ale aj v rovine odôvodnenia sťažnosti. V opačnom prípade musí ústavný súd konštatovať nedostatočnosť odôvodnenia sťažnosti, tak ako je to aj v prípade sťažovateľa.

12. V súvislosti s nedostatkom zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti ústavný súd pripomína, že tieto nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na takýto postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom z doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). Advokát zastupujúci svojho klienta pred ústavným súdom je v súlade s § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať klientove práva a záujmy. Tieto zákonom stanovené povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08).

13. Zohľadniac uvedené skutočnosti ústavný súd pri predbežnom prerokovaní konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa nespĺňa požiadavky kvalifikovanej sťažnosti, ktorá by zodpovedala požiadavkám vyvoditeľným z § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, a preto jeho sťažnosť pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

14. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo bezpredmetné rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa v nej uplatnených, vrátane jeho návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. októbra 2017